

సంసారం—

సాగరం!

• రచన : శ్రీమతి వసంతి రామానుజం •

శ్రీ రోజు సాయంకాలం ఆఫీసువదలిన వెంటనే ఉయ్యారు మంటూ యింటికి వచ్చారు. బడలికగా వున్నందు వలన, బట్టలు మార్చుకొని, పంచ కట్టుకున్నాడు. ఎండ వేడిమికి తట్టకోలేక “శ్రీరామచంద్రా!” అని కర్చిలో కూర్చొని, ఎక్కడో వంట గదిలోవున్న భార్య రత్నాన్ని—

“ఏమేవ్! అలా అన్నపూర్ణాదేవి నేనువచ్చి చాలా సేపు అయింది. దయచేసి కాఫీ అయినా కొంత నా ముఖాన పడవేస్తావా?” అని కారదను స్తుతించారు.

ఆ మాటలు విన్న కారద రుసరుసలాడుతూ “మీకు కాఫీ ఒక్కటే తక్కువయింది. ఆఫీసు క్యాంటీనులో త్రాగి రాలేకపోయారా? కాఫీపాడి అయిపోయింది మొర్రో అని రెండు రోజులు ముందుగా చెపుతూవుంటే వినిపించుకోవడం మానేశారు. ఇదిగో యీ మంచినీళ్ళు త్రాగి, బజారుకు వెళ్ళి మనకు అప్పలిచ్చే కొట్టువాని దగ్గరనుండి యింటికి కావలసిన సామాన్లు తీసుకురండి. అని నీళ్ళిస్తాను తీసికొచ్చి, సామాన్లు జాబితా కూడా యిచ్చింది.

నీళ్ళుత్రాగి, ఆ జాబితా చూస్తే ఆరతావు పొడవున వ్రాసివుంది. బియ్యంనుండి వుప్పు దాకా, అన్ని వ్రాసి వున్నది. దాన్ని చూచి ఆశ్చర్యంతో “ఏమే కారదా! నీవు ఏదైనా అంగడి పెడుతున్నావా? ఇంత సామాన్లు మనయింటికేనా? అయినా మొదటి తేదికి కదా, బాకీ చెల్లించి యింటికి కావలసిన సామాన్లు తెచ్చాను. నాలుగు రోజులు అయినా కాలేదు, అప్పుడే అయి పోయిందా?” అని ప్రశ్నల వర్షం కురిపించారు.

కారద “హూ! ప్రశ్నలవలన మాత్రం తక్కువలేదు. అయినా యీ ఇంటిలో మనమిద్దరం వుంటే ఫరవాలేదు. మీ వంశం ఆచారాలతో, మహా వృక్షంలాగా వ్రేళ్ళు పాతుకొని వ్యాపించియున్నది. మన సంసారం సంఖ్య ఎంతమందని, ఏదైనా ఆలోచించారా? తొమ్మిదిమంది. మిమ్మల్ని, నన్ను చేరిస్తే పదకొండు సంఖ్యగా పెరుగు తుంది. వీరందరికీ వండిపెట్టి, వండిపెట్టి నా జీవితమే సగం చచ్చిపోయింది. మనయింటి ఎదురుగావుండే పెద్ద పెద్ద ఆక్షురాలు యిద్దరు పుట్టినపుడే చూచివుంటే యిలాగ కష్టపడేవాళ్ళముగాము. “ఇద్దరు లేక ముగ్గురు పిల్లలు చాలు” అని వ్రాసివుంది మన యింటికి మాత్రం గాదు, అని లెక్కరు దంచింది.

కారదను చూస్తూవుంటే నమిలి మ్రింగేద్దామా అని తోచింది ఆతనికి. “నా ఖర్చు యింటికి వస్తేను నా మీద మేనేజరులాగా ఆధికారం చలాయిస్తుంది. ఎనిమిదిమంది పుడితే నేమి, తొమ్మిదిమంది పుడితే నేమి? భగవంతుడు యిచ్చిన పిల్లల్ని కాదని, కుటుంబనియంత్రణ ఆపరేషన్ చస్తే చేసుకోను.” సామానులు తేవడానికి సంచులు, గిన్నెలు, డబ్బాలు నా ముఖాన పడవేయి తప్పుతుందా అన్నాడు.

కారద పెద్దమ్మాయిని పిల్చి “అమ్మా లక్ష్మీ! నాన్న గారు యింటికి కావలసిన బియ్యం, పప్పు, నూనెలు తెస్తారు. వాటికి కావలసిన డబ్బాలు, సీసాలు తెచ్చి యివ్వమ్మా” అని వంటగదిలోనికి వెళ్ళింది.

లక్ష్మీ ‘అలాగే’ అన్నది. వారికిమాత్రం వారిమీదనే చికాకుగావుంది. తెల్ల

వారి 6 గంటలకు ఆఫీసుకు వెళ్ళి, సాయంకాలం 6 గంటలకు వస్తారు. వచ్చిన వెంటనే భార్య ఏదో పని పెడుతుంది. ఏనాడైనా హాయిగా కూర్చుందాము అనే ఆశలేదు. ప్రతిరోజూ పిల్లల్లో ఒకరికి జబ్బుగా వుంటుంది. వాళ్ళను హాస్పిటలుకు తీసుక వెళ్ళాలి. ఇలాగ నుఖం అనేది లేకుండా పోయింది

భార్య చెప్పే మాటల్లో కొంత న్యాయం వుంది. ఆమెకూడా యంత్రంలాగ పిల్లల్ని కనడం, వారికోసం కష్టపడడం చాలా బాధగానే వుంటుంది. ఆనాడే మాయింటి ఎదురుగావుండే “ చిన్న కుటుంబమే చింతలులేని కుటుంబము. ఇద్దరు లేక ముగ్గురు పిల్లలు చాలు” అనే బోర్డును చూచి, వాటి ప్రకారం పాటించివుంటే యీ

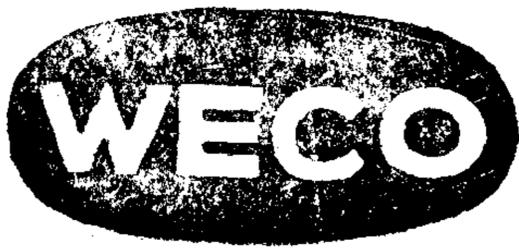
బాధలు కలిగేవికావు. వారి వంశంలో అందరికి ఎక్కువ సంతానం కలిగారు. అందువలన వారుకూడ ఎక్కువ సంతానము కలగాలని ఆపరేషన్ చేయించుకోలేదు.

ఇలాగ ఆలోచిస్తూ వుండగా లక్ష్మీ కాళీ సంచులు తీసుకొని “ పదండి నాన్నగారు వెళదామా” అన్నది.

“ ఓసే శారదా! నేను బజారుకు వెళ్ళొస్తా” అని చెప్పి బయలుదేరారు. ఇంతలో శారద “ ఇది కాస్త త్రాగి వెళ్ళండి” అని కాఫీగ్లాసు చేతికందించింది.

ఆ గ్లాసు తీసుకొని ఆశ్చర్యంతో “ ఇప్పుడే కదా కాఫీపాడి లేదన్నావు అంతలోగా ఎలా వచ్చింది” అన్నారు.

(సకేషం)

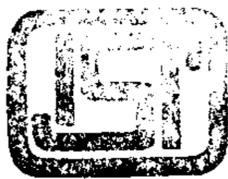

మోటార్లు-వంపులు

మరియు

మోనోబ్లాక్ లు

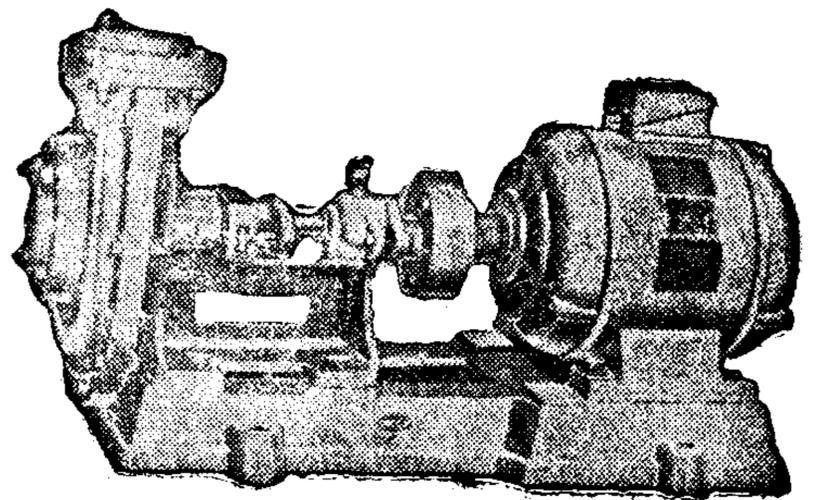
IS No. 325

- ◆ చక్కని పరుగు.
- ◆ చిరకాల మన్నిక.
- ◆ ఖర్చులో తక్కువ.

మా తయారీపులు

- ◆ 31 ఫేస్ ఎలెక్ట్రిక్ మోటారులు.
- ◆ సింగిల్ ఫేస్ మోటారులు.
- ◆ సెంట్రీఫ్యూగల్ పంపులు.
- ◆ డొమెస్టిక్ పంపులు.
- ◆ మోనోబ్లాక్ సెట్స్.

: తయారించువారు :

Phone Office: 87-206

Resi: 32510

Grams: "TERMINALS"

వేక్ పీల్ ఇంజనీరింగ్ కంపెనీ

వీలమేడు [తపాల పెట్టె నెం. 1623] కొయంబత్తూరు-641 004.

స్టాకినులు : — శ్రీ వరదరాజా ఎజెన్సీస్, 4-5-168, మహాకాలి స్ట్రీట్, సికిందరాబాద్-500 003.